

Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin iletişim beceri düzeyleri

Communication skills levels of Karabük University School of Physical Education and Sports students

Serdar Ceyhun¹

Nedim Malkoç²

Received Date: 05 / 09 / 2015

Accepted Date: 26 / 12 / 2015

Öz

Bu araştırma; Beden Eğitimi Spor Yüksekokulundaki öğrencilerin iletişim beceri algılarının, çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu; 2014-2015 öğretim yılında Karabük Üniversitesi Hasan Doğan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu bölümünde öğrenim gören 293 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma 'da Korkut (1996) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin cinsiyetlerine göre iletişim becerileri arasında anlamlı farklılık olmamasına rağmen, kız öğrencilerin iletişim becerilerinin, erkek öğrencilerin iletişim becerilerinden daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Araştırmamız sonucunda Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin sınıf düzeylerine göre iletişim becerileri arasında anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Araştırma özellikle; beden eğitimi öğretmen adayları ve spor yöneticisi adaylarının iletişim sorunları ve çözüm yolları konusunda katkı sağlayacaktır.

***Anahtar sözcükler:** Spor, İletişim, İletişim Becerisi, Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu Öğrencileri.*

Abstract

The study was carried out in order to examine the communication skills of School of Physical Education and Sports in terms of different variables. 293 students attended to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports during 2014-2015 formed the study group. Communication Skills Assessment Scale which was developed by Korkut (1996) was used in the study. As a result of the study, it was found that although there was no significant difference in terms of gender between communication skills of students attending to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports, female students are highly skilled in communication than male students. It was also found that there is a significant difference between the communication skills of the students attending to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports in terms of grade levels. The study is expected to contribute especially to physical education teacher candidates' communication problems and possible solutions of these problems.

***Keywords:** Sports, Communication, Communication Skills, School of Physical Education and Sports Students*

1. Giriş

İletişim sözcüğünün İngilizcedeki karşılığı olan 'communication', Latince benzeşenlerin oluşturduğu ortaklık ya da topluluk anlamına gelen 'communis' kökünden türemiştir. Bu etimolojik bulguya dikkat çeken Oskay; iletişimi; " Birbirlerine ortamdaki nesnelere, olaylar ve olgu-

¹ Assist. Prof. Dr., Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports, Academic Member, KARABÜK/TURKEY, sceyhun@msn.com

² Ankara University, Institute of Medical Sciences, Department of Physical Education, Postgraduate Student, ANKARA/TURKEY, cakamo61@hotmail.com

larla ilgili değişimleri haber veren, bunlara ilişkin bilgileri birbirine aktaran, aynı olgular, nesnelere ve sorunlar karşısında benzer yaşam deneyimlerinden kaynaklanan, benzer duygular taşıyıp bunları birbirine ifade eden insanların oluşturduğu topluluk ya da toplum yaşamı içinde gerçekleştirilen tutum, yargı, düşünce ve duygu bildirimleri” olarak tanımlar (Oskay,2005,s.9).

2. Literatür

Bireyler yaşamları boyunca sosyal yapıları gereği diğer bireylerle iletişim içindedir. Sağlıklı bir çevrenin kurulabilmesi, sağlıklı insan ilişkilerine bağlıdır. İletişimin literatürde çeşitli tanımları bulunmaktadır. İletişim; iki kişi arasında yer alan anlam alışverişidir (Cüceloğlu,2002,s.196). Diğer bir tanıma göre iletişim; sözlük anlamı olarak, bilgi alışverişi, karşılıklı ileti aktarımı, iletim eyleminin çift yönlü görünümü. Bir taraftan öbür tarafa bir bilginin, bir duygunun, bir düşüncenin aktarımıdır (Yetim ve Cengiz, 2010,s.13).İletişim; duygu, düşünce, hayal, olay, olgu veya bilgilerin her türlü yolla başkalarına iletilmesidir (Zuhal Baltaş, Acar Baltaş 1995,s.19).

İletişim, kişi ya da örgütlerin hem üyesi oldukları sistemin kendi içerisinde hem de sistemin içinde bulunduğu sosyal çevre ile uyumunu ve etkileşimini sağlayan temel süreçtir (Türkmen, 2003,s.16). İletişim, yöneticinin doğru karar ve önlemleri alabilmesi için gerekli bilgilerin toplanmasına, personelin örgüt içerisinde olup bitenlerden haberdar olmasına, şikâyet, istek ve önerilerden yönetimin bilgi sahibi olmasına hizmet etmektedir (Paksoy ve Acar,2001,s.2).

Etkili iletişim çift yönlü bir süreçtir (Şimşek ve Altinkurt, 2009,s.13). Bu süreçte esas olan, bilgilerin kişiler arasında alışverişidir. Konuşulan veya yazılan semboller şeklinde kodlanmış bulunan bilgi, fikir ve duygunun dil aracılığıyla ifade edilmesi olduğu kadar, genel olarak vücudun konumu ve görünümü, giyilen kıyafetin etkisi ile bazı vücut hareketleri sözsüz bir anlatım olarak da gerçekleşir. İletişimde engellere yol açan nedenlerin bazıları farkında olarak bazıları da farkında olmadan yapılan davranışların sonucudur (Cüceloğlu,1994,s.38). İletişimde engel oluşturan değişkenlerin çeşitli yazarlarca değişik şekillerde ifade edildiği görülmektedir.

2.1.İletişim engelleri

İletişime engel olan nedenleri Gordon şu maddeler altında açıklamıştır:

1)Emir vermek, yönlendirmek: Bu iletiler kişinin duygularının önemsiz olduğu mesajını verir. Kişi bir diğer kişinin istediğini yapma zorunluluğunu hisseder.

2)Uyarmak gözdağı vermek: Bu iletilerde emir verme ve yönlendirmeye benzer; ancak kişinin vereceği yanıtın karşılığı olacak tümceleri de içerir.

3)Ahlak dersi vermek: Bu tür ilişkilerde otoritenin ve zorunlulukların gücü kişiye karşı kullanılır “yapmalısın, etmelisin” mesajlarını iletir ve bireyi karşı koy-maya zorlar.

4)Öğüt vermek ve çözüm önerileri getirmek: Kişinin sorunlarını kendi kendi-sine çözeceği yeteneğinin olmadığına inanıldığını gösterir.

5)Öğretme, nutuk çekme, mantıklı düşünceler önerme: Mantıklı düşünceler önerme kişinin mantıksız ve bilgisiz olduğuna dair mesaj iletir.

6)Yargılamak, eleştirmek, suçlamak, aynı düşüncede olmamak: Bu iletiler kişi üzerinde diğerlerinden daha fazla olumsuz etki yapar. Bu değerlendirmeler kişinin benlik saygısını düşürür.

7)Övmek, aynı düşüncede olmak, olumlu değerlendirmeler yapmak: Genel inanç olarak bu durumun zarar vereceği hiç düşünülmez. Kişinin öz imgesine uy-mayan değerlendirmelerin yapılması kızgınlık yaratır.

8)Ad takmak, alay etmek: Benlik saygısı üzerinde olumsuz etki yapar.

9)Yorumlamak, analiz etmek, tanık koymak: Bur durum konuşmayı, kendi duygularının ifade edilmesini engeller (Gordon,2011,s.189).

İletişimi engelleyen unsurlarla ilgili olarak yukarıda bahsedilen etkenlere ilaveten statü farklılıkları, seçici algılama önyargı ve varsayımlar, dil güçlükleri, bilgi eksiklikleri, kesintiler, fiziksel mesafeler de önemli maddeler arasında sayılmaktadır (Yazıcı ve Gündüz,2010,s.49).

2.2. İletişim engellerini aşma yolları

İletişim becerilerinin gelişmesinin, kişilerarası ilişkilerde karşılaşılan problemlerle başa çıkabilme ve sosyal çevredeki diğer insanlarla olumlu iletişim kurabilmede önemli bir etkisi olmaktadır (Koç, Terzi ve Gül 2015,s.385).

İletişim sağlıklı olabilmesi için bireylerin benimseyip kullanmaları gereken bazı ilişki ilkeleri vardır. Bunlar; karşısındaki bireyi koşulsuz kabul etme, bireyin maske takmadan kendini olduğu gibi gösterebilmesi, kendini karşısındaki kişinin yerine koyup, nesnelliğini yitirmeden onun sorunlarına onun gibi bakabilmesi, onun hissettiklerini yaşayabilmesi, duygu, düşünce ve davranışlarının tutarlı olması gerekir (Yetim ve Cengiz,2010,s.20). Bu ilkeler bir arada kullanıldığı takdirde bireyin kendini ifade etmesi ve sağlıklı ilişki kurması sağlanmış olur.

İletişimde engel oluşturan unsurların farkına varıp kullanmayı azaltmak, olumlu iletişim becerilerini ise her fırsatta kullanmaya çalışmak gerekir (Keski ve Aytaç,2014,s.124).

2.3. Eğitim sürecinde iletişim

Etkileşim ve iletişim; insanlar için özellikle de öğretmenler açısından çok önemlidir. Öğretmenler, toplumun mimarlarıdır. Onların söz ve eylemleri yalnızca kendilerini ilgilendirmez, içinde yaşadığı toplumun kültür yapısının gelişmesinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Öğretmen birey ve toplum üzerindeki bu güçlü etki-sini, bir iletişim süreci olan eğitimi planlayan, uygulayan ve değerlendiren kişi olmasından alır (Çalışkan ve Yeşil,2005,s.202). Öğretme-öğrenme ortamında iletişimi başlatan kaynak, temelde öğretmendir (Çetinkaya,2011,s.574). Bunun yanında öğrenmenin iyi gerçekleştirilebilmesi için kaynağın yani öğretmenin iletişim becerilerine sahip olması gerekir. Çünkü kaynağın durumu, öğrenmeyi büyük oranda etkilemektedir (Çetinkaya,2011,s.568).

Öğrenme süreci bir iletişim sürecidir (Çevik,2011,s.3). Bu süreçte temel hedef öğrencilerin iletişim yoluyla davranışlarının değiştirilmesi olduğundan, öğrenme-öğretme sürecinde nasihat eğitimi yerine, davranış eğitime yer verilmesi gerekir. Böylelikle bireyin yetişmesine ve gelişmesine olanak sağlanır. Bu sebepten; Toplumla uyum halinde yaşayan, toplumu geliştirecek niteliklere sahip bireylerin yetişmesi, eğitim sisteminin önemli bir parçası olan nitelikli öğretmenler ile olanaklıdır (Pehlivan,2005,s.17). Bu anlamda öğretmenler; iletişim ve davranış açısından da sağlıklı yeni nesillerin teminatı olmaktadır.

Öğretmenin eğitim faaliyetlerini gerçekleştirdiği en önemli birim şüphesiz ki sınıf 'tır. Sınıf; içinde bulunanların bilgi ve yaşantılarını paylaştıkları bir ortamdır (Başar ve Ağaoğlu,2004,s.46). Öğretmenin iyi bir iletişim ve olumlu sınıf ortamı yaratma becerisine sahip olması gerekir. Bu

ortamda iletişimi başarıya ulaştırmak; öğretmen-öğrenci etkileşiminde öğretmenin davranışlarıyla, sesi, dili, mimikleri, göz teması ve vücut dili gibi özellikleri uygulayabilmesiyle mümkündür. Bununla birlikte sınıf içi etkileşim ve iletişimde öğretmen; konuların aktarımı ve gösterimi, sınıfa hakim olabilme, motivasyon, geribildirim ve hataların düzeltilmesi gibi faktörleri dikkate alarak dersin her aşamasında aktif olmak zorundadır. Aynı zamanda pozitif bir ilişki kurabilmek için kendi davranışlarını algılayabilmesi ve öğrencilerinin reaksiyonlarını kestirebilmesi gerekir (Çalışkan ve Yeşil,2005,s.205). Böylelikle öğretmen-öğrenci davranışları öğretimin kalitesini ve öğrenci başarısını doğrudan etkileyecektir.

3. Yöntem

3.1. Araştırmanın amacı

Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin cinsiyet, yaş, bölüm ve sınıf seviyelerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir. Bu amaç çerçevesinde, aşağıda belirtilen problemlere cevap aranmıştır.

1. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri nasıldır?
2. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri, "cinsiyetlerine" göre farklılık göstermekte midir?
3. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri, "yaş değişkenine" göre farklılık göstermekte midir?
4. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri, "bölümlere" göre farklılık göstermekte midir?
5. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri, "sınıf düzeylerine" göre farklılık göstermekte midir?

3.2. Çalışma evreni

Bu araştırmanın çalışma evreni, 2014-2015 öğretim yılında Karabük Üniversitesi Hasan Doğan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Bölümündeki öğrenim gören 285 BESYO öğrencisinden oluşmaktadır.

3.3. Veri toplama araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak, "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Korkut (1996) tarafından geliştirilen ölçek, 25 maddeden oluşan 5'li likert tipindedir. Ölçek, ilk olarak lise öğrencilerine yönelik hazırlanmış, daha sonra ise üniversite öğrencileri üzerinde uygulanmıştır. 25 maddeden oluşan ölçek, hiçbir zamandan (1), her zamana (5) doğru puanlanmaktadır. Tersine maddelerin olmadığı ölçekten elde edilen puanın fazlalığı bireylerin kendi iletişim becerilerini olumlu yönde değerlendirdikleri anlamını taşımaktadır (Korkut, 1996).

4. Bulgular

Tablo-1'e bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu öğrencilerinin demografik özelliklerine ilişkin dağılımları incelendiğinde; Cinsiyet değişkenine göre 167 (%58,6) erkek öğrenci ve 118 (%41,4) kız öğrenci bulunmaktadır. Bölüm değişkenine göre 169 (%59,3) öğretmenlik bölümünde öğrenim gören öğrenci ve 116 (%40,7) yöneticilik bölümünde öğrenim gören öğrenci bulunmaktadır. Yaş düzeylerine göre "17-20" yaşa sahip olan 41 (%14,4) öğrenci, "21-24" yaşa sahip olan 214 (%75,1) öğrenci ve "25 ve üzeri" yaşa sahip olan 30 (%10,5) öğrenci bulunmaktadır. Öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre dağılımları incelendiğinde, 1.

Sınıf düzeyinde öğrenim gören 96 (%33,7) öğrenci, 2. Sınıf düzeyinde öğrenim gören 78 (%27,4) öğrenci, 3. Sınıf düzeyinde öğrenim gören 31 (%10,9) öğrenci ve 4. Sınıf düzeyinde öğrenim gören 80 (%28,1) öğrenci bulunmaktadır. Genel itibari ile araştırmaya katılan 285 (%100) öğrenci bulunmaktadır.

Tablo 1. Öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları

Özellikler	Kategoriler	f	%
Cinsiyet	Erkek	167	58,6
	Kız	118	41,4
Bölüm	Öğretmenlik	169	59,3
	Yöneticilik	116	40,7
Yaş Düzeyi	17-20 Yaş	41	14,4
	21-24 Yaş	214	75,1
	25 ve Üzeri	30	10,5
Sınıf Düzeyi	1. Sınıf	96	33,7
	2. Sınıf	78	27,4
	3. Sınıf	31	10,9
	4. Sınıf	80	28,1
Toplam		285	100,0

Tablo 2. Kullanılan ölçeklerden elde edilen puanlara ait normallik testi

	Kolmogorov-Smirnov Z		
	Statistic	df	Sig.
İletişim Becerisi Puanları	,042	285	,200(*)

Tablo-2'e bakıldığında öğrencilerin iletişim becerileri ölçeğine ilişkin puanları $Z=,042$, $p=,200>,05$ 'e göre dağılımlarında anlamlı farklılık olmadığı için normallik varsayımını sağladığı yani puanların normal dağılım gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 3. Kullanılan ölçeklerden elde edilen puanlara ait homojenlik test sonuçları

	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
İletişim Becerileri Puanları	,86	2	282	,425

Tablo-3'e bakıldığında öğrencilerin iletişim becerisi ölçeğine ilişkin puanları Levene istatistiği ($,86$) $p=,425>,05$ 'e göre dağılımlarında anlamlı farklılık olmadığı yani test varyansların homojen bir dağılım gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Öğrencilere uygulanan ölçeklerden elde edilen puanlara ait dağılımların normallik ve homojenlik varsayımlarını karşıladığı görülmektedir. Bunun için parametrik testlerden Independent-Sample T-Testi ve One-Way Anova analizleri yapılmıştır.

Araştırmanın amacına uygun olarak öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımlarına, iletişim becerilerinin düzeylerine ilişkin betimsel istatistiklere (ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değer), cinsiyet ve öğrenim gördükleri bölümlere göre öğrencilerin iletişim becerileri arasındaki farklılığa Independent-Sample (Bağımsız Örneklem) T-

Ceyhun, S., Malkoç, N. (2015). Communication skills levels of Karabük University School of Physical Education and Sports students. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1 (4), 1296-1304.

Testi ile bakılmıştır. Öğrencilerin yaş ve sınıf düzeylerine göre iletişim becerileri arasındaki farklılığa One-Way (Tek Yönlü) Anova analizi ile bakılmıştır.

Tablo 4. Öğrencilerin iletişim becerilerine ilişkin betimsel istatistik sonuçları

	N	Minimum	Maximum	Ortalama (\bar{X})	S
Toplam	285	79,00	125,00	103,88	9,27

Tablo-4'e bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinin $\bar{X} = 103,88$ ortalama ile maksimum (125,00) değer ile minimum (79,00) değer arasında olduğu görülmektedir. Ortalama değer biraz üstünde bir dağılım sergilediği dolayısı ile öğrencilerin iletişim becerilerinin orta düzeyin biraz üstünde olduğu görülmektedir.

Tablo 5. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre iletişim becerileri arasındaki farklılığa ilişkin independent-sample t-testi sonuçları

	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	t	sd	p
İletişim Becerileri Ölçeği	Erkek	167	103,60	9,07	,61	283	,542
	Kız	118	104,28	9,56			

Tablo-5'e bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin cinsiyetlerine göre iletişim becerileri arasındaki farklılık incelendiğinde; erkek öğrencilerin iletişim becerileri ($\bar{X} = 103,60$) ile kız öğrencilerin iletişim becerileri ($\bar{X} = 104,28$) arasında $t_{(283)} = ,61$, $p = ,542 > ,05$ 'e göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen kız öğrencilerin iletişim becerileri, erkek öğrencilerin iletişim becerilerinden daha yüksektir.

Tablo 6. Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüme göre iletişim becerileri arasındaki farklılığa ilişkin independent-sample t-testi sonuçları

	Bölüm	N	\bar{X}	S	t	sd	p
İletişim Becerileri Ölçeği	Öğretmenlik	169	104,24	9,58	,80	283	,427
	Yöneticilik	116	103,35	8,80			

Tablo-6'ya bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin bölümlerine göre iletişim becerileri arasındaki farklılık incelendiğinde; Öğretmenlik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerileri ($\bar{X} = 104,24$) ile Yöneticilik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerileri ($\bar{X} = 103,35$) arasında $t_{(283)} = ,80$, $p = ,427 > ,05$ 'e göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen öğretmenlik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerileri, yöneticilik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinden daha yüksektir.

Tablo 7. Öğrencilerin yaşlarına göre iletişim becerileri arasındaki farklılığa ilişkin One-Way Anova sonuçları

	Yaş	N	\bar{X}	S	Kareler Top.	Kareler Ort.	F (2/282)	p
İletişim Becerileri Ölçeği	17-20 Yaş	41	105,20	8,97	122,16	61,08	,71	,492
	21-24 Yaş	214	103,51	9,54	24255,79	86,01		
	25 ve Üzeri	30	104,73	7,57				

Tablo-7'ye bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin yaşlarına göre iletişim becerileri arasındaki $F_{(2/282)}=,71$, $p=,492>,05$ 'e göre anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen yaş düzeyi 17-20 Yaş aralığında olan öğrencilerin iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 8. Öğrencilerin sınıf düzeylerine göre iletişim becerileri arasındaki farklılığa ilişkin One-Way Anova sonuçları

Sınıf	N	\bar{X}	S	Kareler Top.	Kareler Ort.	F (3/281)	p	Post Hoc (Tukey)	
İletişim Becerileri Ölçeği	1	96	106,53	8,44	1161,00	387,00			
	2	78	101,59	9,67	23216,95	82,62	4,68	,003	1>2, 1>4
	3	31	103,97	10,39					
	4	80	102,90	8,73					

Tablo-8'e bakıldığında Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin sınıf düzeylerine göre iletişim becerileri arasındaki $F_{(2/282)}=4,68$, $p=,003<,05$ 'e göre anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Bu anlamlı farklılık, 1. Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinin ($\bar{X}=106,53$), 2.Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinden ($\bar{X}=103,97$) ve 4.Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinden ($\bar{X}=102,90$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır.

4. Tartışma ve sonuç

Yapılan çalışma kapsamında anket sorularının yöneltildiği Besyo öğrencilerinin cinsiyete göre frekans ve yüzdelik değerlerine bakıldığında öncelikle; bölümlere alınan erkek öğrenci kontenjanının fazla olması sebebiyle, araştırmaya konu olan öğrenci sayılarında erkek öğrencilerin sayısal bir fazlalığının olması doğaldır. Diğer taraftan araştırmaya konu olan öğrencilerin 21-24 yaş arasında %75 oranla birikmesi de beklenen doğal sonuçlardan birisidir.

Çalışmamız sonucunda cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık olmamasına rağmen; kız öğrencilerin iletişim becerilerinin erkek öğrencilerin iletişim becerilerinden daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Benzer sonuçlar Gölönü ve Karıcı (2010,s,137) tarafından yapılan çalışmada tespit edilmiştir. Korkut'un (2005,s,147) yetişkinlere yönelik iletişim becerileriyle ilgili yaptığı başka bir araştırmada; kızların erkeklere göre iletişim becerilerini daha olumlu algıladıkları anlaşılmaktadır. Bunun yanında bölümler arasında iletişim becerileri açısından anlamlı fark olmamasına rağmen öğretmen adayı gençlerin spor yöneticiliği bölümünde okuyanlara göre iletişim becerileri daha yüksek bir puanla ortaya çıkmıştır.

Sonuç olarak; Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinin orta düzeyin biraz üstünde olduğu görülmektedir. Özellikle 1.Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinin ($\bar{X}=106,53$), 2.Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinden ($\bar{X}=103,97$) ve 4.Sınıfta öğrenim gören öğrencilerin iletişim

Ceyhun, S., Malkoç, N. (2015). Communication skills levels of Karabük University School of Physical Education and Sports students. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1 (4), 1296-1304.

becerilerinden ($\bar{X}=102,90$) daha büyük olması öğrencilerin yüksekokulun ilk sınıflarında iletişim beceri düzeylerinin daha iyi olduğu, ilerleyen yıllarda ise bu becerilere ihtiyaç duymadığı, yada iletişim becerilerini kullanmak istemedikleri sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Kaynakça

- Baltaş, Z ve Baltaş, A. (1995). *Bedenin Dili*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Başar, H ve Ağaoğlu, E. (2004). *Sınıf Yönetimi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Cüceloğlu, D. (1994). *Yeniden İnsan İnsana*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Cüceloğlu, D. (2002). *İletişim Donanımları*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Çalışkan, N ve Yeşil, R. (2005). Eğitim Sürecinde Öğretmenin Beden Dili. *Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 199-207.
- Çetinkaya, Z. (2011). Türkçe Öğretmen Adaylarının İletişim Becerilerine İlişkin Görüşlerinin Belirlenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 568-574.
- Çevik, B. (2011). Müzik Öğretmeni Adaylarının İletişim Becerileri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(1), 1-13.
- Gordon, T. (2011). *Etkili Anne-Baba Eğitimi*, Çevirmen: Nazlı Özkan, Dilek Tekin, İstanbul: Profil Yayıncılık.
- Gölönü, S ve Karcı, Y. (2010). İletişim Meslek Lisesi Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerinin İncelenmesi, *Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 31, 124-140.
- Keski, Y ve Aytaç, M. (2014). İletişim Engellerinin Aile içi ile İletişime Etkisini İncelemede Yaratıcı Drama Yönteminin Kullanıma İlişkin Katılımcı Görüşleri. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 18(3), 121-144.
- Koç, B, Terzi, Y, Gül, A. (2015). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerileri ile Kişilerarası Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4(1), 369-390.
- Korkut, F. (1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin geliştirilmesi: Güvenirlik ve geçerlik çalışmaları". *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2 (7): 18-23.
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere Yönelik İletişim Becerileri Eğitimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149
- Oskay, Ü. (2005). *İletişimin A B C'si*. İstanbul: Der Yayınları.
- Paksoy, M. ve Ahmet C. Acar.(2001), *İletişim ve İletişim Modelleri*, Örgütsel İletişim, Açıköğretim Fakültesi Yayınları, No:533, Editör. İnan Özalp, Eskişehir
- Pehlivan, K.B. (2005). Öğretmen Adaylarının İletişim Becerisi Algıları Üzerine Bir Çalışma. *İlköğretim-Online*, 4(2), 17-23.
- Şimşek, Y. ve Altinkurt, Y. (2009). Endüstri Meslek Liselerinde Görev Yapan Öğretmenlerin Okul Müdürlerinin İletişim Becerilerine İlişkin Görüşleri. *Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-dergisi*, 17, 1-16.
- Türkmen, İ. (2003). *Yöneticiler İçin Etken İletişim Modeli*. Ankara: Milli Prodüktivite Merkezi Yayınları.
- Yazıcı, Ö. ve Gündüz, Y. (2010). Etkili Eğitim Denetiminde Yaşanan İletişim Engelleri ve Bu Engelleri Aşma Yolları. *Kuramsal Eğitimbilim*, 3(2). 37-52.
- Yetim, A. ve Cengiz, R. (2010). *İletişim ve Spor*. Ankara: Berikan Yayınları.

Extended abstract in English

The study was carried out in order to examine the communication skills of physical education teacher candidates in terms of different variables. 293 students attended to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports during 2014-2015 school years formed the study group. Communication Skills Assessment Scale which was developed by Korkut (1996) was used in the study. At first, the scale was developed for the high school students, and then it was applied to the university students. The scale consists of 25 Likert-type items ranging from 1 to 5. 1 represents never and 5 represent always.

Another aim of the study is to determine the differences between the communication skills levels of physical education and sports students according to gender, age and grade variables. In order to do so, the answers of the following questions were sought.

1. How are the communication skills levels of physical education and sports students?
2. Do the communication skills levels of physical education and sports students change according to the “gender”?
3. Do the communication skills levels of physical education and sports students change according to the “age” variable?
4. Do the communication skills levels of physical education and sports students change according to the “department”?
5. Do the communication skills levels of physical education and sports students change according to the “grade”?

As a result of the study, it was found that there is a significant difference between the communication skills of the students attending to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports in terms of grade levels. It was determined that the communication skills level of the students was found to be a bit over the medium level. The finding that shows that the communication skills level of the 1st grade students (=106,53) is bigger than the the communication skills level of the 2nd grade students (=103,97) and the communication skills level of the 4th grade students (=102,90) might point out that the students use their communications skills better on the 1st grade and they do not need these skills afterwards. Besides, although there was no significant difference in terms of gender between the communication skills of students attending to Karabük University Hasan Doğan School of Physical Education and Sports, the communication levels of the female students were found to be higher than the communication levels of the male students.

The study is expected to contribute especially to future physical education teachers and to future sport managers with their communication problems and to provide possible solutions for them.